

Oponentský posudek diplomové práce

Autor DP: **Tomáš Veselý**

Název DP: **Projev čínské filozofie v bojovém umění wushu**

Práce je rozdělena do čtyř základních částí. V první se seznámíme s vývojem a historií *wushu* v zemi původu. Jde o pěkný historický úvod s logicky uspořádaným přehledem jednotlivých stylů *wushu* a vedoucí až k modernímu (západnímu) pojetí bojového umění jako sportovního odvětví. Seznámíme se navíc i s podobou soutěží v tomto sportu. Následující kapitola nás uvádí do čínské filozofie postavené na třech pilířích (konfucianismus, taoismus a buddhismus) se zdůrazněným vlivem nejstarší čínské tradice předávané v *I-t'ing*. Zde jde o zdařilý úvod do filozofie starověké Číny. Poslední dvě části se věnují společenským aspektům *wushu* a jeho vlivu na praktikujícího jedince. Autor nás seznamuje zejména se školami *wushu* a odlišnostmi v pojetí *wushu* v rámci čínské a západní kultury. Výborně je zpracován vztah „mistr–žák“ a „neinstitucionalizované“ formy cvičení.

Komentáře a poznámky

1. První polovina práce je zdařilá, dobře čitelná a působí velmi svěže i pro čtenáře obeznámeného s kulturními aspekty čínské společnosti. V druhé se zhoršuje jazyková úroveň a některá místa působí poněkud těžkopádně. První půlce lze vytknout to, že zanedbává vynikající české překlady klasických děl, která jsou v DP stejně citována, ale pouze ze sekundárního zdroje; zde připomínám zejména překlady O. Krále. (Autor pracuje, z mého pohledu, se zbytečně málo zdroji.) K historickému přehledu by se hodilo doplnit i moderní literaturu vydávanou ke cvičení *wushu* – je nějaká (viz obdoba u japonských boj. umění)?
2. Volba názvu je trochu nešťastná, protože se zdá slibovat nějaký významný (jeden) *projev* čínské filozofie.
3. Kapitola Metodologie je zcela nedostatečná. Autor zanedbává popis svého přístupu, pouze opakuje jakási „metodologická zaklínadla“. Co jsou *nestrukturované rozhovory*? Jak se, dle autora, minimalizuje *předpojatost* v jeho práci? *Typografie* je sazba, autor však hovoří o *transkripci*. Ostatně, sazbu by bylo možno v práci zlepšit.
4. Na str. 19 je, s odkazem na (Chang, 2006), uvedeno, že v Číně (myslí se starověké?) nevznikla logika. Tak tomu není. Bylo tomu obdobně jako v Řecku. Na přelomu 4. a 3. stol. př. n. l. zavádí Mo Ti teorii argumentace; viz (vedle přehledu čínské filozofie od Krále) *mohisté a škola jmen* v Bondyho *Čínské filozofii* a dále též Needham (*Science and Civilization in China*, 1959, kap. 11 ve 2. svazku) a Graham (*Disputers of the TAO*, 1989).
5. Při úvahách o současné Číně není uveden žádný současný zdroj, viz str. 34.
6. Autor poněkud zanedbává odlišnosti v šíření bojových umění obecně (na Západě) a specifika Česka a Slovenska. Jsou nějaká? Zpracování historie šíření *wushu* v Čechách by možná též mohlo být doplněno. Možná by i pomohlo podrobnější srovnání s japonskými bojovými uměními. (Viz např. náboženský charakter *sumó*.)
7. Z metodologického hlediska by bylo zajímavé podrobněji rozebrat životní styl žáků internátních *wushu* škol.
8. Čínské divadlo a *wushu*?

Práce splňuje náležitosti podle studijního řádu a lze ji doporučit k obhajobě.

V Praze dne 18.4.2010

Michal Peliš
katedra KIN
FTVS UK

